

„Amikor Fülöp kurzusra jelentkeztem, romokban hevertem. Részvétellel volt irántam egy nagyon kedves barátom, aki szép óvatosan kiformálta bennem a kurzusra mondott „igen”-emet.

A kurzus első nagy meglepetése az volt, hogy a tanítók úgy szóltak Istenről, hogy csak ittam és ittam a szavakat: mintha csak egy száraz szivacs lett volna a lelkem.

Megtapasztaltam, hogy nagyon-nagyon gyenge vagyok, Isten szeretetében újra átéltem összetörtségemet. De nem hagyott el kegyelmével az Úr: a közös imában átadtam neki mindent! És ekkor a Lélek nagyon szépen, ahogyan akkor engem kellett, megérintett. Adománya a szomjúság volt. Szomjat kaptam Istenre, szomjat, hogy belőle táplálkozzam. Már nem mint távoli Istent tapasztaltam, hanem a közelit, a szeretőt, az élő. Meghívást kaptam, hogy Őt keressem.

A hab a tortán az volt, amikor magamra vállaltam Jézus nevét. Jézus átölelt, és azt mondta: „Enyém vagy!”.

Végül közösségben akartam lenni azokkal, akik így szeretik Istent. Történt, hogy a kurzus után csatlakoztam egy közösséghez, mely immáron 5 éve segít Isten felé!

Dicsőség Istennek, aki gondoskodó, szerető Atya!”

Szigeti Mátyás

Meghívó a

Fülöp kurzusra

2005. április 8-10.

Budapest, XI. ker.

Budai Ciszterci Szent Imre Plébánia

*„Örök szeretettel szeretlek téged, azért
vonzottalak kegyelemmel.”*

Jer 31,3

